

HESLÁ 2024

OKTÓBER

KOLEKTÍV AUTOROV

OKTÓBER

Heslo mesiaca:

Prejavy Hospodinovej milosti neprestávajú, nekončia sa dôkazy jeho zľutovania. Každé ráno sú nové, nesmierna je tvoja vernosť.

Náreky 3,22-23

Utorok 1. 10.

Hospodin, preto ťa budem chváliť medzi národmi a ospevovať tvoje meno žalmami. Žalmy 18,50

Kto by sa nebál, Pane, a neoslavoval tvoje meno? Pretože ty jediný si svätý. Zjavenie Jána 15,4

V televíznej besede hovorili o úpadku našej spoločnosti. Každý radil, čo by bolo dobré robiť, aby sa to zmenilo. Ku koncu debaty povedala jedna diskutujúca, že riešenie je dosť jednoduché. Treba dodržiavať desať Božích prikázaní a všetko sa obráti na dobré. Aj keď ostatní súhlasili a aj nám by sa to páčilo, vôbec to nie je také jednoduché. Lebo tieto prikázania dal Boh tým, ktorých vyslobodil z egyptského otroctva a nedal ich ako návod z otroctva odísť. Ak nie si Bohom vyslobodený z otroctva hriechu, z vlastnej sily konať dobré skutky nedokážeš. A dovtedy aj Tvoje chvály budú pred Bohom falošné.

Jozua 5,13-15

Streda 2. 10.

Nebudú hladní ani smädní, nezničí ich úpal ani slnko, lebo ten, čo sa nad nimi zľutoval, bude ich viesť a pri prameňoch vôd ich napojí. Izaiáš 49,10

Pane, daj mi tej vody, aby som už nebola smädná a nemusela sem chodiť po vodu. Ján 4,15

Ešte za totality sa mne a môjmu priateľovi Pavlovi podarilo ísť do Kuvajtu. Bola to vtedy výnimočná udalosť a my sme boli zo Slovenska prví, ktorí tam prišli

ako turisti. Pracovalo tam už niekoľko Čechov a Slovákov, ktorí sa navzájom stretávali. Keď sa dozvedeli, že prídeme, hoci nás osobne nepoznali, všetci sme sa stretli na pláži Perzského zálivu. Len jeden český architekt chýbal. Rozvriela sa okolo toho veľká debata. Vraj celý deň hral tenis a neznášal, že v tom teple sa veľmi potil. Tak si domyslel, že preto sa potí, lebo veľa pije. Prestal piť. O pár hodín ho vzali do nemocnice v kritickom stave.

Tak dopadne každý organizmus bez prísunu vody. A tak dopadne aj naša duša bez vody, čo nám ponúka Ježiš.

Matúš 18,10-14

Štvrtok 3. 10.

Utvrďujem slovo svojho služobníka a uskutočňujem rady svojich poslov. Hovorím Jeruzalemu „budeš obývaný“ a judským mestám „budete vybudované“. Izaiáš 44,26

Tak sa prorocké slovo stalo pre nás pevnejším. Dobre robíte, keď naň upierate svoj zrak ako na lampu, ktorá svieti na temnom mieste, až kým nesvitne deň a nevyjde vám v srdciach zornička. 2. Petrov 1,19

Neuveriteľná devalvácia slova sa rozmohla vo svete. Už sa nedá spoľahnúť, že keď niekto niečo sľúbi, tak to aj dodrží. Všetko treba napísať na papier a niekedy aj to je spochybnené.

Jeden kazateľ kázal ľuďom v kostole, keď si všimol, že vzadu v šatni niekto kradne kabáty. Nečakal kým skončí kázeň a už počas kázne na to upozornil ľudí. Keď bohoslužby skončili, vznikol nepokoj medzi odchádzajúcimi, lebo zistili, že niektorým chýbajú kabáty. Vtedy im kazateľ povedal, že ich predsa upozorňoval, že je tam zlodej. Ale oni sa bránili: „My sme si mysleli, že to patrí do kázaného slova“. Počúvajte a držme sa Božích zaslúbení!

Skutky apoštolov 12,1-11

Piatok 4. 10.

Oči mi prahnú po tvojej reči, keď sa pýtam: „Kedy ma potešíš?“ Žalmy 119,82
Pristúpme teda s dôverou k trónu milosti, aby sme dosiahli milosrdenstvo a naši milosť a pomoc v pravý čas. Hebrejom 4,16

V nedeľnej besiedke nám rozprávali príbeh o jednej pani, ktorá pozvala na návštevu Pána Ježiša. Hneď od rána všetko vyupratovala a začala chystať tie najlepšie jedlá. Niektorá zaklopala, rozbehla sa k dverám, no ostala sklamaná. Prišiel žobrák a pýtal almužnu. Rýchlo ho odbila, že nemá teraz naňho čas, lebo čaká vzácnu návštevu. O chvíľu prišiel ďalší človek pýtajúci si pokrm, aby zahnal hlad, no aj toho odohnala od dverí. Ani tretí núdzny u nej nepochodil. Nemala naňho čas, veď predsa čakala Ježiša. No Ježiš nechodil a nechodil. A ani už neprišiel. Keď mu to pri najbližšej príležitosti vyčítala a pýtala sa Ježiša prečo neprišiel, jej povedal: „Prišiel som predsa trikrát a zakaždým si ma od svojich dverí odohnala.“

Potešenie od Hospodina často k nám prichádza cez druhých ľudí. A dokonca môže prísť k niekomu aj cez nás.

Skutky apoštolov 27,16-25

Sobota 5. 10.

Nezavrhnite nás pre svoje meno, neznevažujte trón svojej slávy! Jeremiáš 14,21

Boh nezavrhol svoj ľud, ktorý vopred poznal. Rimanom 11,2

Stretli ste sa s kresťanmi, ktorým, keď sa im niečo nepodarí, ale sa im stane niečo zlé, začínajú si spytovať svoje svedomie? Chcú nájsť dôvod, prečo sa to stalo. Sú presvedčení, že Boh uvidel ich „prešľap“ a teraz ich trestá. Preto rýchlo musia zistiť kde pochybili, kde sa prehrešili proti Božím prikázaniam, aby to mohli vyznať a pýtať si odpustenie. Boha nevnímajú ako láskavého Otca, ale ako prísnu bytosť čakajúcu niekde za rohom s trsteničkou v ruke, aby hneď potrestal každého kto pochybí.

A pritom Boh z lásky poslal svojho Syna na zem, aby vzal všetky naše previnenia na seba a položil za ne svoj život. Práve pre Božiu lásku máme

všetko odpustené. Vieme, že kým budeme v tomto tele, hriechu sa nevyhneme. Ale dôležité je to, že keď zhršíme, či je nám to naozaj ľúto.

Zjavenie Jána 22,6-10

Nedeľa 6. 10. 19. nedeľa po Svätej Trojici

Pod'akovanie za úrody zeme

Na teba sa upierajú oči všetkých, ty im dávaš pokrm v pravý čas.

Žalmy 145,15

Hľa, národy sú s'ľa kvapka z vedra, pokladajú sa za prášok na vážkach. Izaiáš 40,15

Azda je Boh iba Bohom Židov? A nie aj pohanov? Ale áno, aj pohanov. Rimanom 3,29

Všimli ste si, že človek si rád predstavuje, že on sám je stredom všetkej existencie? Keď sa pozerá na spoločnú fotografiu, najprv na nej hľadá seba. A v dnešnej dobe sa aj každý domáha svojich práv. Lebo ja sám najlepšie viem, čo potrebujem, čo mi chýba a ktorou cestou mám ísť. Dokonca používa Bibliu ako nejaký manuál k tomu ako sa dostať do neba. Hovorí si: „Veď predsa Ježiš zomrel za mňa, tak musím byť naozaj kvalitné stvorenie.“ A Bibliu otvára, len keď v niečom potrebuje poradiť. Ako nejaký manuál. Podobne ako keď stavia skriňu. Keď sa bude držať návodu, skriňu postaví aj sám.

Lenže v Božom kráľovstve to nefunguje. Ak centrom našich životov nie je živý Ježiš, sme stratení. A je jedno či si Slovak, Grék, či si Žid. Boh, je Bohom všetkých, lebo aj Ježiš zomrel za všetkých.

Pondelok 7. 10.

Ak naše viny hovoria proti nám, konaj, Hospodin, kvôli svojmu menu. Jeremiáš 14,7

Lebo ak vy odpustíte ľuďom ich previnenia, aj vám odpustí váš nebeský Otec. Matúš 6,14

Neraz sa nám stalo, že sa proti nám niekto previnil. Asi každému to dobre padne keď to ten človek nenechá len tak, ale keď sa nám ospravedlní. Niekedy aj po ospravedlnení nie je ľahké hneď odpustiť. Biblia nám hovorí, že aj my sa previňujeme voči Bohu. Sú ľudia, čo to vôbec neriešia a ich hriechy im spôsobujú nielen právo Zlého na ich život, ale aj hovoria proti nim, čo spôsobuje, že spravodlivý Boh sa pre svoju svätosť a pre svoje meno vzdáľuje od takýchto ľudí. Ak sa tomuto chceme vyhnúť, je dôležité prosiť Boha o odpustenie a o pomoc, aby sme sa nevracali znova do hriechu, ktorý nám bol odpustený. Tiež odpúšťať ľuďom, ktorí sa proti nám previnia. Toto spôsobí, že budeme prežívať vzťah s Bohom a Jeho požehnanie.

2. Mojžišova 15,22-27

Utorok 8. 10.

Preto sa teraz bojte Hospodina, slúžte mu úprimne a verne, odstráňte bohov. Slúžte Hospodinovi. Jozua 24,14

Vtedy, keď ste nepoznali Boha, slúžili ste tým, čo podľa svojej prirodzenosti nie sú bohmi. No teraz, keď ste poznali Boha, alebo skôr, keď Boh poznal vás, ako to, že sa vraciate k bezmocným a úbohým živlom a chcete im znova slúžiť?! Galat'anom 4,8-9

Na konci knihy Jozue vidíme, ako Boží služobník Jozua pripomína Izraelskému ľudu, čo všetko Boh pre nich urobil. Stavia ich pred rozhodnutie slúžiť Bohu, alebo modlám. Ak sa ale rozhodnú slúžiť Bohu, potom kladie dôraz na odstránenie modiel, na bázeň, úprimnosť a vernosť. Tento dôraz je aj dnes po tisícoch rokov stále aktuálny pre tých, čo sa rozhodli slúžiť Bohu. Možno dnes nemáme nejaké sošky, ktorým sa klaniame a nazývame ich bohom, ale všetko čo uprednostňujeme pred Bohom, čo má prvé miesto v našich životoch a čo ho nahrádza je našou modlou. Potom ústami môžeme vyznávať, že je naším Bohom, ale v skutočnosti môžeme slúžiť autu, domu, rodine, peniazom atď. Ak to myslíme vážne s Bohom, potom nás Biblia vyzýva preskúmať náš život, čo je na prvom mieste v ňom. Následne nás pozýva slúžiť Bohu v bázni, úprimnosti a vernosti. Náš Boh je tohto hodný.

Lukáš 5,12-16

Streda 9. 10.

Tvoje ruky ma utvorili a upevnili, pomôž mi pochopiť a naučiť sa tvoje príkazy.
Žalmy 119,73

Pavol píše: „Tak teda, bratia, stojte pevne a držte sa podania, ktorému ste sa naučili, či naším slovom, či listom.“ 2. Tesaloničanom 2,15

Takmer všetko, čo ako ľudia robíme, robíme so zámerom. Vstávame ráno z postele, chodíme do práce, budujeme vzťahy a oddychujeme a toto všetko robíme s jasným zámerom. Verím, že túto vlastnosť máme od Boha, nakoľko vidíme aj v Biblii, že On stvoril svet aj človeka so zámerom. Človek je objektom Božej lásky a svet mal slúžiť človeku. Uvedomenie si tejto skutočnosti, že sme stvorení so zámerom byť s Ním, nám môže byť veľkým povzbudením. Avšak vzhľadom na okolnosti, že človek zhrešil a svet je porušený hriechom, tento Boží zámer sa nenaplní automaticky. Láska predpokladá možnosť slobody a voľby a preto prvá vec je, že my sa potrebujeme rozhodnúť či otvoríme svoje srdce a urobíme Boha Pánom nášho života. Ďalší nevyhnutný predpoklad je rásť v Božej láske a v Jeho spoznávaní. Toto sa deje prostredníctvom čítania a štúdia Biblie. Dokonca aj pri čítaní týchto riadkov sa môže naplňovať Boží zámer s tvojím životom.

Ján 9,1-7

Štvrtok 10. 10.

Oni hovoria: „Suché sú naše kosti a zhylna naša nádej; sme stratení.“ Preto prorokuj a povedz im: „Takto vraví Pán, Hospodin: ‚Hľa, ja otvorím vaše hroby, vyvediem vás z nich ako svoj ľud a privediem na pôdu Izraela.‘“ Ezechiel 37,11-12

Tak je to aj so zmŕtvychvstaním: čo sa seje porušené, vstáva neporušené. Seje sa telo prirodzené, vstáva telo duchovné. 1. Korint'anom 15,42.44

Každý pestovateľ rozumie princípu, že ak má niečo zožať potrebuje najskôr zasívať. Počas sejby sa semiačko zasadí do zeme a už sa len čaká. Semiačko sa najskôr rozpadne, odumrie a následne z neho začne rásť nový život. Tento

spôsob je Boží vynález a Boh ho nerobí len pri semiačkach. Celá Biblia nám poukazuje na to, ako Boh dáva nádej tam, kde niet už žiadnej nádeje. V situáciách, kde sa ako ľudia môžeme cítiť úplne na dne, kde nevidíme žiadne východisko, keď sa ako ľudia pokoríme pred Bohom a pozveme ho do našej beznádeje, on dokáže nielen uzdraviť to, čo je choré, opraviť to, čo je pokazené, ale aj povolať k životu to, čo nie je, aby bolo. Preto, milí čitateľ, chcem ťa pozvať aj teraz, aby si pozval Ježiša v modlitbe do každej oblasti tvojho života, kde máš svoje suché miesta, aby ich On zavlažil a obnovil svojím duchom.

Jeremiáš 17,14-17

Piatok 11. 10.

Ty však máš moc odpúšťať, aby cítili bázeň pred tebou. Žalmy 130,4

Ježiš povedal: „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia.“ Lukáš 23,34

V pondelok sme hovorili o dôležitosti odpúšťať a mať odpustené a dnes sa pozrieme na Božiu moc, ktorá v tomto akte odpustenia spočíva. Biblia nám odhaľuje, že všetci sme hriešni a keď Boh odhaľuje naše viny, nikto neobstojí. Keby nám Boh neodpustil naše hriechy, tak by sme nemohli vstúpiť do Jeho prítomnosti a byť spasení, ale boli by sme navždy odlúčení od Boha vo večnom zatratení. Avšak vďaka Jeho odpusteniu máme podiel na Biblických zaslúbeniach, sme posväcovaní a dostávame neustále nové šance do života. Z tohto vyplýva, že moc Božieho odpustenia je aj mocou Božou na spásu každému, kto v Neho verí. Keď my odpúšťame našim vinníkom, máme účasť na tejto Božej moci a On sám nám dáva silu odpúšťať aj vtedy, keď si to ten druhý nezaslúži, alebo nás o to ani nepožiada. Dnes ťa pozývam požiadať Boha a ľudí o odpustenie, tam kde si ty urobil chybu a odpusť všetkým, ktorí sa previnili voči tebe.

Matúš 8,14-17

Sobota 12. 10.

Práve toto mienil Hospodín, keď povedal: „Na tých, čo prichádzajú ku mne, ukážem svoju svätosť, pred všetkým ľudom budem zvelebený.“ 3. Mojžišova 10,3

Keď sme teda ospravedlnení z viery, máme pokoj s Bohom skrze nášho Pána Ježiša Krista. Rimanom 5,1

Boh hľadá človeka, či človek hľadá Boha? Pri čítaní Biblie nachádzame situácie, kedy Boh hľadal človeka a nenašiel (Ez 22,30), ale aj situáciu, kedy Žalmista volá na Hospodina a má pocit, akoby Boh mlčal a on ho nenachádzal (Ž 28,1; Ž 39,13). Ak človek hľadá Boha je blahoslavený, lebo Boh sa dáva najst' tým, čo ho úprimne hľadajú. Ak ale Boh hľadá človeka a nenachádza uprostred modliacich sa ľudí, potom je to tragédia. Náš najvznešenejší cieľ je prichádzať k Bohu a hľadať Ho. Tým, čo k Nemu prichádzajú ukáže svoju svätosť a tým, čo Ho hľadajú sa dáva najst'. Pre ľudskú myseľ nie je nič vznešenejšie, ako premýšľať o Bohu a pre človeka nie je nič cennejšie, ako byť v prítomnosti Božej a slúžiť mu celým svojím životom. Dnes je dňom novej milosti a príležitosti hľadať Boha, spoznávať Ho stále viac a prichádzať k nemu cez modlitbu a skutky, ktoré vykonáme.

Lukáš 13,10-17

Nedeľa 13. 10. 20. nedeľa po Svätej Trojici

Hospodín ti oznámil, človeče, čo je dobré a čo žiada od teba:

len zachovávať právo, milovať láskavosť a v pokore chodiť so svojim Bohom.

Micheáš 6,8

Jozef povedal svojim bratom: „Vy ste proti mne osnovali zlo, Boh to však obrátil na dobro.“ 1. Mojžišova 50,20

Žehnajte tých, ktorí vám zlorečia, a modlite sa za tých, ktorí vás urážajú. Lukáš 6,28

Zlé svedomie, výčitky svedomia, to sú pocity, ktoré vedia u mnohých ľudí urobiť zo života peklo. Samozrejme, je veľa aj takých, ktorí sa vedia so svojimi zlými skutkami rýchlo vysporiadať a s úsmevom tvrdiť, že oni nič zlé neurobili, že si nie sú vedomí nejakej viny. A sú schopní to tvrdiť aj pred súdom. Veľakrát to má úspech a vinník dosiahne milosť. U Božieho súdu to ale funguje inakšie. Boh totiž nepočúva slová, nepozera na tvár, ale hľadá do srdca človeka, hodnotí jeho myšlienky a motivácie. Pred Bohom nemožno nič skryť, vina ostane vinou a následnému trestu (veď Hospodin je posledný sudca) sa nie je možné vyhnúť. To je posledná spravodlivosť. Ale v Biblii čítame aj o Božej láske a milosti, ktorá samozrejme platí len pre tých, ktorí svoje zlé skutky neskrývajú, svoje svedomie si neupravujú, ale zlé skutky priznajú a vyznajú. Nielen pred ľuďmi, ale predovšetkým pred Bohom. Potom sa uplatní druhá premisa Božej spravodlivosti – ospravedlnenie. Nie je to samozrejmosť, ani formalita. Veď to by Boží Syn, Ježiš Kristus, zomieral zbytočne. V jeho utrpení a smrti je naše omilostenie. Treba však vyznať, prosiť a veriť. A Hospodin aj zlé obratí na dobré.

Pondelok 14. 10.

Nech všetko, čo dýcha, chváli Hospodina! Haleluja! Žalmy 150,6

Jedinému Bohu, nášmu Spasiteľovi skrze Ježiša Krista, nášho Pána, sláva, velebenie, moc a vláda pred všetkými vekmi teraz i na všetky veky. Júdov 25

V tomto verši, ktorý sa zdá celkom jasný, je skrytá zásadná myšlienka. Vieme, že naša viera nás vedie k tomu, aby sme chválili Hospodina, a to akýmkoľvek spôsobom. Chválospevy sú najkrajšie piesne, modlitby a bohoslužby chvál sú povzbudzujúce obecnstvá a iné spôsoby oslavy Pána a Jeho diela sa objavujú. Záleží na čase, mieste, tradícii a mnohých iných súvislostiach. Ale podstata ostáva rovnaká: chválenie Boha a Jeho diela je základom cirkvi a života z viery. A práve ten život tu je základná myšlienka. Žalmista oslovuje tých, čo majú dych – a dych je život. Čo nedýcha, nežije. A život predsa dáva Hospodin. Teda chváľme Boha, pretože On nám dal život. A nie len ten telesný, ale večný. O to mocnejšie majú byť naše chvály.

2. Tesaloničanom 3,6-13

Utorok 15. 10.

Sám Boh nebies nám dá úspech a my, jeho služobníci, sa pustíme do práce a budeme stavať. Nehemiáš 2,20

Ale sám náš Pán Ježiš Kristus a Boh, náš Otec, ktorý si nás zamiloval a v milosti nám dal večnú útechu a dobrú nádej, nech poteší vaše srdcia a upevní ich v každom dobrom skutku a slove. 2. Tesaloničanom 2,16-17

Vždycky, keď sa Boží ľud rozhodol budovať čokoľvek k Božej oslave, objavili sa neprajníci a nepriatelia. V tomto prípade obnovy zničeného Jeruzalema po Babylonskom zajatí to boli traja predstavitelia troch mocných ríš susediacich s Judeou. Moábčan Sanballat, ktorý bol miestodržiteľom v Samárii, kde vládol Artaxerxes, Tobiáš Ammonitský, ktorý, hoci bol zaťom židovského kňaza Sechanjáša, sa pridal k Samballatovi a Arab Gešem, správca Edómu a pravdepodobne náčelník kmeňov kočujúcich v Arabskej púšti. A tak hlúčik Hospodinových verných je obklopený nepriateľmi zo všetkých strán. Vysmievajú sa, vyhrážajú, obviňujú zo vzbury. Nehemiáš sa však nedá vystrašiť, vie, že koná Hospodinovo dielo a mocný Boh je s ním. Nepriatelia nemajú šancu a hradby Jeruzalema deň po dni rastú k oslave Božieho víťazstva.

Rimanom 13,1-7

Streda 16. 10.

Lepší je pokrm zo zeleniny tam, kde je láska, ako vykrmtený vól tam, kde je nenávisť. Príslovia 15,17

Ježiš videl aj akúsi chudobnú vdovu, ako ta hodila dve drobné mince, a povedal: „Veru, hovorím vám, táto chudobná vdova vhodila viac ako všetci. Lebo oni vhodili dary zo svojho nadbytku, ale ona pri svojej chudobe vhodila všetko, čo mala, celé svoje živobytie.“ Lukáš 21,2-4

Verš znie ako rada odborníka na výživu alebo psychológa, odborníka na spokojné manželstvo. Samozrejme, biblická myšlienka je oveľa hlbšia. Stojí za ňou totiž Boží Zákon a ten má podstatne širší záber ako rada do života, hoci dobre mienená a od odborníka. Zjednodušene by sme mohli povedať, že rovina

je etická. Ide o poctivosť, spravodlivosť a lásku. To je základ, na ktorý sa ale viažu aj mnohé fyzické súvislosti. Je zbytočné túto skutočnosť rozoberať, určite máme svoje skúsenosti. Vieme, že striedmosť je základom zdravého života. Spokojnosť s tým, čo mám z Božej milosti, je základom vnútornej pohody, a verná, obetavá láska vytvára spokojné manželstvo. Napĺňanie Božieho Zákona je základom pre ŠÁLÓM, ktoré sa prekladá slovom pokoj. Ale čo je tento Boží pokoj, poznáme zas len na základe života podľa Božieho Zákona.

Efezanom 5,25-32

Štvrtok 17. 10.

Hospodin, tvoj Boh, je totiž milosrdný Boh, neopustí ťa ani ťa nezahubí.
5. Mojžišova 4,31

A máme k nemu pevnú dôveru, že nás počuje, kedykoľvek o niečo prosíme podľa jeho vôle. 1. Jánov 5,14

Na prvý pohľad sa zdá, že tento verš je len jedným z mnohých podobných zasľúbení v knihách Starého Zákona. Ale kontext Deuteroonmia nám ukazuje ďalej. Boží ľud, Izrael, stojí po dlhej ceste púšťou na hranici Zasľúbenej zeme. Chystá sa tam vstúpiť a podľa Božích plánov ju obsadiť a obývať. Vieme si predstaviť, ako sa všetci tešili, ale zaznie tu aj prísne varovanie. Musíte zachovávať Boží Zákon a predovšetkým vyvarovať sa akejkolvek formy modlárstva, hoci na každom kroku sa s ním budete stretávať a bude vás zväzdať. Ak nie, zasľúbenie stratí platnosť. Izrael častokrát v svojej histórii stratil pôdu pod nohami a uchýlil sa k modloslužbe – nevere k Hospodinovi. A prišiel Boží súd, trest, bieda, otroctvo. Najhoršie ale bolo rozptýlenie – život v diaspóre. Život uprostred inovercov, skrývanie svojej viery, znášanie urážok a výsmechu. Často aj ohrozenie života. A tu sa napĺňa toto zasľúbenie. Ak priznáš a vyznáš svoj hriech, ak sa budeš usilovať o nápravu, Hospodin ťa neopustí, čo viac On ťa zachráni. A to platí nie len pre ľud Starej Zmluvy, ale aj Novej, teda pre nás. To je zvesť evanjelia. A za to patrí Bohu chvála, česť a láska.

1. Korint'anom 14,26-33

Piatok 18. 10.

Opovrhnutý bol a opustený ľuďmi, muž bolestí, ktorý poznal utrpenie. Izaiáš 53,3

Vydajú Syna človeka pohanom, vysmejú ho, potupia a opľujú. Zbičujú ho a zabijú, ale on na tretí deň vstane z mŕtvych. Lukáš 18,32-33

Proroctvo o trpiacom služobníkovi Božom bolo určite v dobe proroka nepochopiteľné, možno až neprijateľné. Ono sa to aj nám dnes asi príliš nepáči, a to vieme, o čo ide. Ako si asi predstavovali Izraelci očakávaného Mesiáša? Takto určite nie. Služobník ešte možno. Ale pohrdaný, biedny, chorý, zbitý, odsúdený a dokonca popravený? To neprichádza do úvahy, takto to nemôže byť a prorok asi blúzni. My čakáme kráľa zo všetkými atribútmi moci a sily. Bolo by to pekné, ale Izrael sa zabudol pozrieť do zrkadla. Čo vidíte a čo by ste chceli? Je to až kruté, ale Božia láska a milosrdenstvo k nám, môže mať pokojne aj takú podobu. Zvesť o budúcom Mesiášovi je odrazom našich hriechov. Tá hanba nepatrí ani Bohu Otcovi ani Synovi. Tá hanba je naša.

Ján 18,28-32

Sobota 19. 10.

Ani keď zostanem a zošediviem, neopúšťaj ma, Bože, kým neoboznámim s tvojím mocným ramenom všetky budúce pokolenia. Žalmy 71,18

Vtedy žila aj prorokyňa Anna. Mala už pokročilý vek. Keď sa vydala, žila s mužom sedem rokov, potom do osemdesiatich štyroch rokov ako vdova. Neodchádzala z chrámu, vo dne v noci slúžila Bohu pôstom a modlitbami. Práve v tej chvíli prišla aj ona, velebila Boha a všetkým, čo očakávali vykúpenie Jeruzalema, rozprávala o dieťati. Lukáš 2,36.37-38

Žalm 71 sa niekedy označuje ako „modlitba starca“. Vznikol pravdepodobne v čase Babylonského zajatia, kedy bolo uprostred pohanského prostredia veľmi dôležité zachovať pre budúce generácie odkaz na vieru otcov a kľúčové momenty dejín Božieho ľudu. Žalm obsahuje veľa citátov prevzatých z iných žalmov a postupne sa stal univerzálnou modlitbou, možno až liturgickým

textom (vyznaním) v situáciách, kedy Izraelci boli v ohrození straty slobody a suverenity. Mal pomáhať zachovať vieru v Božiu spravodlivosť a pomoc, aj keď boli vyhliadky na záchranu seba menšie. Žalmista nevyzýva k úteku, ani k skrývaniu sa pred nebezpečenstvom, skôr naopak, volá k otvorenému vyznaniu istoty záchrany z mocnej, spravodlivej a láskavej Božej ruky. A k tomu je volaný nielen ľud Starej Zmluvy, ale aj cirkev Kristova.

Príslovia 3,1-8

Nedeľa 20. 10. 21. nedeľa po Svätej Trojici

Nedaj sa premôcť zlému, ale dobrom premáhaj zlé. Rimanom 12,21

Hospodín povedal Jeremiášovi: „Pozri, vložil som svoje slová do tvojich úst.“ Jeremiáš 1,9

Pavol píše: „Aj ja som bol medzi vami slabý, preniknutý veľkým strachom a chvením; moje slovo a moje hlásanie nespočívalo v presvedčivých slovách múdrosti, ale v dokazovaní Ducha a moci, aby sa vaša viera nezakladala na ľudskej múdrosti, ale na Božej moci.“ 1. Korinťanom 2,3-5

Božie slová a ľudské ústa – zvláštna kombinácia. Mocná Božia reč a neschopný ľudský nástroj. Ak sa s tým v Biblii často stretávame, je to iste kvôli tomu, aby sme viac dôverovali Bohu. Lebo aj my sme boli povolani ohlasovať evanjelium – našim slovom a životným štýlom. Môže sa nám to zdať veľmi ťažké, ale aj Jeremiáš sa cítil byť príliš mladý a Pavol sa chvel od strachu. No napriek tomu vykročili a vykonali svoju službu. Možno dnes budeš mať príležitosť upozorniť niekoho na Pána Ježiša. Skôr, ako ťa obavy odradia od takej „opovážlivosti“, vráť sa k dnešnému povzbudeniu: „Pozri, vložil som svoje slová do tvojich úst“. A potom spomeň to vzácne meno, tak, aby bolo zrejmé, že sa k Nemu modlíš a dôveruješ mu.

Pondelok 21. 10.

Ľud, ktorý som utvoril, bude rozhlasovať moju chválu. Izaiáš 43,21

Kristus ako Syn je nad celým Božím domom. A jeho domom sme my, ak si zachováme pevnú dôveru a nádej. Hebrejom 3,6

Popri všetkom, čo sa mína, padá a drobí na kúsky existuje niečo pevné, stále, dokonalé, nádherné – uprostred rumoviska rastie stavba Božieho domu. Napriek ľudskému zmätku a zlobe si Boh tvorí svoj nový ľud, ktorý má úplne iné hodnoty. Jeho jediným cieľom je vzdať chválu Bohu za Jeho vernosť a dobrotu. Ak sme sa vierou v Pána Ježiša aj my stali súčasťou tejto stavby, potom zanechajme malomyselnosť, strach, podráždenosť a znovu sa v pevnej dôvere spoľahnime na dokonalé Kristove dielo. A pamätajme na to, že to, čo Boh robí s nami a v našom živote sa vždy podarí – dnešný starozmluvný verš o tom hovorí s úplnou istotou: „Ľud, ktorý som utvoril bude rozhlasovať moju chválu!“

1. Samuelova 19,1-7 :: 2. Korint'anom 1,1-11

Utorok 22. 10.

„Vy ste mi svedkami,“ znie výrok Hospodina. Izaiáš 43,10

Ježiš hovorí: „Teraz však na vás zostúpi Svätý Duch, vy dostanete jeho moc a budete mi svedkami v Jeruzaleme, v celom Judsku i Samárii, až po kraj zeme.“ Skutky apoštolov 1,8

„Vy ste mi svedkami“. Svedectvo je veľmi dôležité pri súdnom rozhodovaní. Obvykle sa svedčí o kriminálnych činoch, manželskej nevere, dopravnej nehode, či ďalších zlyhaniach vinníka. No my sme boli povolani svedčiť o добрote Božej v Pánu Ježišovi, o Jeho spravodlivosti, sláve a pláne vykúpenia. Svedectvo je často riskantná záležitosť. Prináša ohrozenie pokojného života, vzťahov, či vlastného bezpečia. No ako svedkovia Pána Ježiša môžeme vedieť, že v tom nie sme sami. Boh sám vydáva svedectvo o sebe a nás vystrojuje mocou Ducha. Učeník Peter mal silácke reči a zbabelé srdce.

Heslá 2024

Jeho odvážne misijné pôsobenie teda nemôžeme pripísať jeho charakteru a schopnostiam. Boh si ho použil pri zrode prvej cirkvi práve preto, že si v zlyhaní uvedomil svoju odkázanosť na milosť. Bojíš sa svedčiť o Ježišovi? Cítiš sa slabý a neschopný splniť Božie poslanie? To je tá najlepšia kvalifikácia – ak ťa vedie k pokornej modlitbe a dôvere v Božiu milosť a zmocnenie.

2. Korint'anom 10,1-6 :: 2. Korint'anom 1,12-24

Streda 23. 10.

Nezavrhuj ma v čase staroby, keď mi ubúda síl, neopúšťaj ma! Žalmy 71,9

Ježiš hovorí Petrovi: „Amen, amen, hovorím ti: Kým si bol mladší, opásal si sa sám a chodil si, kde si chcel. Ale keď zostarneš, vystrieš ruky a iný ťa opáše.“
Ján 21,18

Keď zostarneš. Predovšetkým je to výsada, lebo mnohí sa staroby nedožijú. Ale je to aj výzva, lebo v starobe človeka zrádzajú spoľahlivé opory ako – zrak, sluch, sila, myseľ a chuť do života. V každom prípade je to však nová skúsenosť viery, že Boh nezavrhuje, ani neopúšťa slabého. Aj keď ešte pevne držíme volant nášho života, učme sa prijímať Božie pokyny. Dajme si povedať, kedy pridať a ubrať, kam zabočiť a kde zastať. Okamihy nezdaru a bezmocnosti vnímajme ako príležitosť viac dôverovať a primknúť sa k Pánu Ježišovi. Raz príde čas, keď úplne pustíme volant z rúk, posadíme sa na sedadlo spolujazdca a zveríme zvyšok jazdy nášmu nebeskému Šoférovi. A bude to pre nás požehnanie len vtedy, ak sme sa už teraz naučili bezvýhradne Mu dôverovať.

1. Tesaloničanom 5,9-15 :: 2. Korint'anom 2,1-11

Štvrtok 24. 10.

Veď u teba je prameň života. V tvojom svetle uvidíme svetlo. Žalmy 36,10

V ňom bol život a život bol svetlom ľudí. Ján 1,4

Žalmista vyznáva, že Boh sa mu stal zdrojom sily, ale aj usmernením v živote. To nie je samozrejmosť, lebo človek si rád vystačí sám. Skúsme to dnes

pozorovať na sebe – čo nás najviac naplňuje, robí silnými a šťastnými? A podľa čoho sa najčastejšie orientujeme? Naučili sme sa hľadať inšpiráciu v Svätom Písme? Prichádzame v modlitbe k pravému Prameňu života? Veríme, že pre obeť Pána Ježiša máme otvorené dvere do Božej blízkosti? Skôr ako sa dnes pustíme do svojej práce, skôr ako nás ovládne túžba po nových informáciách, alebo ťarcha starostí, či obáv – osvojme si žalmistove vyznanie: „veď u Teba je prameň života. V Tvojom svetle uvidíme svetlo“ a pripomínajme si to v rôznych okolnostiach, ktoré nám deň prinesie.

2. Korint'anom 6,1-10 :: 2. Korint'anom 2,12-17

Piatok 25. 10.

Drž sa pevne výchovy, nepusti sa jej, zachovávaj ju, veď ona je tvoj život. Príslovia 4,13

Ty však zostaň v tom, čomu si sa naučil a čo ti je zverené, veď vieš, od koho si sa to naučil, a pretože od detstva poznáš sväté Písma, ktoré ti môžu dať múdrosť na spásu, a to vierou v Ježiša Krista. 2. Timotejovi 3,14-15

Boli sme stvorení, aby sme rástli a rozvíjali sa v každej oblasti. Obdivujem seniorov, ktorí sa stále zaujímajú o dianie okolo nich a sú schopní prehodnotiť a meniť svoje postoje. Lebo nám všetkým hrozí, že kdesi „uviazneme“ a nič nás už nepremení. A predsa je niečo, čo si máme podržať a kde máme zotrvať. Je to vzácne evanjelium Pána Ježiša. V mladosti nám pomáhalo brzdiť naše vášne a túžby, ktoré by nás rýchlo odvedli z cesty viery. Vo vyššom veku nám pomáha napredovať v poznávaní Boha, v službe, nádeji a radosi. Je to správa o Kristovej smrti na kríži a Božej milosti prejavenej k hriešnikom. Je stále taká istá, no v rôznom období života má iný výchovný účinok. Raz dáva silu a nadšenie, inokedy chráni pred pýchou, pomáha milovať a odpúšťať. Držme sa jej, zachovávajme ju a zvestujme ju iným okolo nás.

Lukáš 22,49-53 :: 2. Korint'anom 3,1-11

Sobota 26. 10.

Hospodin je môj pastier, nič mi nechýba. Žalmy 23,1

Ježiš hovorí: „Ja som dobrý pastier. Dobrý pastier kladie svoj život za ovce.“
Ján 10,11

Dva verše - dva pohľady na jednu vec. Na jednej strane vyznanie a svedectvo Dávida o Božej starostlivosti, ktorú Dávid zakúšal v každodenných i mimoriadnych okolnostiach svojho života. Na strane druhej, vyznanie Pána Ježiša, že On je ten dobrý pastier, ktorý nielenže sa stará a chráni svoje „ovečky“, ale tiež kladie svoj život, aby ich zachránil pred „levmi a medveďmi“. Aj dnes ťa chcem povzbudiť, aby si dôveroval svojmu Pastierovi v každej situácii, ktorá ťa čaká.

2. Timotejovi 2,1-5(6) :: 2. Korint'anom 3,12-18

Nedeľa 27. 10. 22. nedeľa po Svätej Trojici

Ty však máš moc odpúšťať, aby cítili bázeň pred tebou. Žalmy 130,4

Počuj, Izrael, Hospodin je náš Boh, Hospodin jediný! 5. Mojžišova 6,4

Rôzne sú účinky moci, ale Boh je ten istý, ktorý pôsobí všetko vo všetkých.
1. Korint'anom 12,6

Veríme v jedného Boha, ktorého moc sa prejavuje rôznym spôsobom v životoch Jeho detí, ak mu otvoria svoje životy a dovoľia Mu, aby si ich použil. Prejavy môžu byť veľkolepé, ale i nenápadné. Prejavy Božej moci nerobia z kresťanov niečo viac, ale skrze ňu je budovaná Jeho cirkev, oslávený Pán Boh a prejavená Božia láska voči tým, ktorí ju najviac potrebujú – núdzni, opustení, zavrnutí, a pod. Dovolíš jedinému Bohu, aby si ťa dnes použil a aby sa skrze teba prejavila jeho moc a láska?

Pondelok 28. 10.

Lebo ma nenecháš v podsvetí. Žalmy 16,10

Ježiš povedal Marte: „Ja som vzkriesenie a život. Kto verí vo mňa, aj keď zomrie, bude žiť. Nik neumrie naveky, kto žije a verí vo mňa. Veríš tomu?“ Ján 11,25-26

V týchto dňoch, všade naokolo: v obchodných centrách, médiách dokonca aj školách môžeme vidieť, že sa blíži tzv. Halloween, ktorý je o.i. určitou (nevinnou?) oslavou smrti. I keď ten „sviatok“ je hlavne o komercii a zábave, dá sa diskutovať o okultnom pozadí toho celého, nie na to sa chcem zamerať. Verím že pre nás kresťanov je dôležité (nielen) v kontexte týchto dní hovoriť o Tom, ktorý premohol smrť. Ježiš je „vzkriesenie a život“. Vierou v Neho aj my máme večný život. Veríš tomu? Ak všetko a všetci v týchto dňoch hovoria o smrti, my hovorme o živote a živom Bohu.

2. Mojžišova 32,15-20(21-24) :: 2. Korint'anom 4,1-6

Utorok 29. 10.

Hospodin totiž dáva múdrosť a z jeho úst vychádza poznanie a rozumnosť. Príslovia 2,6

V tom čase povedal Ježiš: „Velebím ťa, Otče, Pán neba a zeme, že si toto skryl pred múdrymi a rozumnými a zjavil si to maličkým.“ Matúš 11,25

Šalamún bol ešte mladý, keď sa stal kráľom. Aby to nebolo málo, stal sa nástupcom slávneho kráľa Dávida. Sám pred Bohom uznal, že je „mladý a nevie vládnuť“ (1Kr 3,7). Preto pri prvej príležitosti, ktorá sa mu naskytla, si žiadal od Boha múdrosť, aby mal „schopnosť spravovať tvoj ľud a rozlišovať medzi dobrým a zlým“ (1Kr 3,9). Boh vypočul jeho modlitbu a dal mu „múdre a rozvážne srdce“ (1Kr 3,12). Možno aj ty sa cítiš neschopný a nepoužiteľný pre Boha. Nech to pre teba nie je výhovorka, ale skôr dôvod, aby si volal na Boha, nech si ťa On vystrojí svojím Duchom a použije.

Jonáš 1,1-16; 2,1 :: 2. Korint'anom 4,7-18

Streda 30. 10.

Hospodin ti otvorí štedrú pokladnicu, nebesia, a v pravý čas pošle na tvoju krajinu dážď; bude požehnávať každé dielo tvojich rúk. 5. Mojžišova 28,12

A tak, bratia moji milovaní, buďte pevní, neochvejní, buďte stále horlivejší v Pánovom diele, veď viete, že vaša námaha nie je márna v Pánovi. 1. Korint'anom 15,58

Ťažko sa pracuje, keď nevidíte zmysel, ani výsledky svojej námahy. Koľkokrát ste si už povedali, že to, či ono nemá zmysel a radšej to zabalím? Z vlastnej skúsenosti viem, že sa takéto pocity a momenty objavajú aj v službe pre Boha. V službe sa objavujú aj obdobia „sucha“, ale vedomie toho, že „naša námaha nie je márna v Pánovi“ nás má povzbudiť, aby sme vytrvali. On v pravý čas dáva „dážď“ občerstvenia a aj keď nie vždy vidno okamžité výsledky, Boh koná.

Jonáš (3,10) 4,1-11 :: 2. Korint'anom 5,1-10

Štvrtok 31. 10. Pamiatka reformácie

*Nik totiž nemôže položiť iný základ než ten, ktorý je už položený,
a tým je Ježiš Kristus. 1. Korint'anom 3,11*

Títo sa spoliehajú na vozy, tamtí na kone, my si však pripomínáme meno Hospodina, nášho Boha. Žalmy 20,8

A v nikom inom niet spásy, lebo pod nebom niet iného mena, daného ľuďom, v ktorom by sme mali byť spasení. Skutky apoštolov 4,12

Dnes si pripomínáme jednu nenápadnú udalosť spred vyše 500 rokov, kedy jeden obyčajný augustínsky mních pribil na dvere kostola vo Wittembergu dokument s 95 tézami, ktorým možno neplánovane spustil „revolúciu“, ktorá otriasla základmi stredovekej Cirkvi. Spomínaný mních Martin Luther vtedy pripomenul Kresťanstvu staré, ale stále aj dnes aktuálne biblické pravdy zhrnuté v „solas“ (prekl. „jedine“): Jedine:... Kristus; Milosť; Písmo; Viera; Bohu patrí sláva. Tieto pravdy i dnešné biblické texty nás povzbudzujú, aby sme sa vo svojom živote nespoliehali na falošné pozemské i náboženské „istoty“, ale aby sme stavali svoje životy i svoju nádej na Pánovi Ježišovi Kristovi.

AUTORI ÚVAH

Október

- 1. – 6. Slávo KRÁL (BJB)
- 7. – 12. Ioan Dinu LAKATOS (AC)
- 13. – 19. Jiří BASSANO (ECM)
- 20. – 25. Peter PRIŠTIAK (CB)
- 26. – 31. Štefan RENDOŠ (ECM)

© Heslá s úvahou na každý deň 2024

Kolektív autorov z Apoštolskej cirkvi, Bratskej jednoty baptistov, Cirkvi bratskej, Evanjelickej cirkvi a.v., Evanjelickej cirkvi metodistickej, Kresťanských zborov a Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku.

Preklady a prepis biblických textov: rodina Liptáková

Biblické texty sú prevzaté zo Slovenského ekumenického prekladu Biblie, 4. opravené vydanie; vydala Slovenská biblická spoločnosť, Banská Bystrica, 2018. V autorských úvahách sú použité aj iné preklady Písma.

Vydala: Evanjelická cirkev metodistická, Slovenská oblasť, Panenská 10, 811 03 Bratislava

Elektronické vydanie, december 2023.